

Κόρινθος, Κέρκυρα, Επίδαμνος

Η **Επίδαμνος** (το σημερινό Δυρράχιο της Αλβανίας) ήταν αποικία της **Κέρκυρας**. Στην πόλη αυτή ξέσπασε εμφύλια διαμάχη και για την αντιμετώπιση της κατάστασης ζητήθηκε η βοήθεια της μητρόπολής της, της Κέρκυρας. Οι Κερκυραίοι αρνήθηκαν να βοηθήσουν και τότε η Επίδαμνος απευθύνθηκε στην **Κόρινθο**, η οποία ήταν μητρόπολη της Κέρκυρας και έτσι η Κόρινθος ήταν κατά κάποιον τρόπο μητρόπολη και της Επιδαμνου. Οι Κορίνθιοι δέχτηκαν να βοηθήσουν και αυτό προκάλεσε την οργή των Κερκυραίων που ένιωσαν να θίγονται τα συμφέροντά τους. Έτσι ξεκίνησαν πολεμικές **συγκρούσεις μεταξύ Κορίνθου και Κέρκυρας**. Μια από αυτές ήταν η **ναυμαχία στα Σύβοτα** της Θεσπρωτίας (433π.Χ.) όπου οι Κερκυραίοι δέχτηκαν βοήθεια από τους Αθηναίους με τους οποίους είχαν συνάψει **αμυντική συμμαχία (επιμαχία)** λίγους μήνες πριν. Στη ναυμαχία αυτή οι Κερκυραίοι είχαν σημαντικές απώλειες. Οι **Κορίνθιοι συνέλαβαν 1050 Κερκυραίους**. Τους 800 από αυτούς του πούλησαν ως δούλους και τους υπόλοιπους 250 που ήταν σπουδαίοι πολίτες, τους κράτησαν για 5 χρόνια στην Κέρκυρα με πολλές περιποιήσεις. Ο στόχος ήταν να ασκήσουν όταν χρειαστεί πολιτική επιρροή υπέρ της Κορίνθου.

Απελευθέρωση των αιχμαλώτων

Έτσι, όταν έμαθαν οι Κορίνθιοι ότι στην Κέρκυρα επικρατούσε η δημοκρατική παράταξη, αποφάσισαν να αφήσουν **ελεύθερους αυτούς τους αιχμαλώτους για να ενισχύσουν την ολιγαρχική παράταξη** και να εμποδίζουν την προσχώρηση της Κέρκυρας στην Αθηναϊκή συμμαχία. Επειδή όμως δεν ήθελαν να γίνουν φανεροί οι πραγματικοί λόγοι της απελευθέρωσης αυτής, ανέφεραν ότι συμφωνήθηκε μεταξύ Κέρκυρας και Κορίνθου να πληρωθούν 800 τάλαντα, ποσό υπέρογκο για την εποχή, ως εγγύηση για την απελευθέρωσή τους. Ο Θουκυδίδης διευκρινίζει ότι η πρόφαση για την απελευθέρωση των αιχμαλώτων ήταν η εγγύηση των 800 ταλάντων, η πραγματική αιτία όμως ήταν να εμποδίσουν την προσάρτηση της Κέρκυρας στους Αθηναίους.

Στάση της Κέρκυρας απέναντι στους δύο μεγάλους αντιπάλους (Αθήνα – Πελοποννησίους)

Οι αιχμάλωτοι λοιπόν που απελευθερώθηκαν, επέστρεψαν στην Κέρκυρα και προσπαθούσαν να πείσουν τους Κερκυραίους να μην συμμαχήσουν με την Αθήνα. (Η Κέρκυρα δεν ήταν μέλος της Αθηναϊκής συμμαχίας. Είχε συνάψει μόνο αμυντική συμμαχία. Με την έναρξη όμως του Πελοποννησιακού πολέμου η Αθήνα είχε δημιουργήσει ευνοϊκές συνθήκες για την πλήρη ένταξη της Κέρκυρας στην Αθηναϊκή συμμαχία). Έτσι τώρα οι Αθηναίοι στέλνουν πρέσβεις στην Κέρκυρα με σκοπό την προσάρτηση του νησιού στη συμμαχία. Ταυτόχρονα όμως έρχονται και πρέσβεις από την Κόρινθο (σύμμαχο της Σπάρτης). Στις διαπραγματεύσεις που ακολούθησαν **οι Κερκυραίοι φέρθηκαν διπλωματικά: ψήφισαν τη συμβιβαστική λύση να συνεχίσουν να έχουν αμυντική συμμαχία με τους Αθηναίους αλλά να είναι παράλληλα και φίλοι με τους Πελοποννησίους**.

Η Κέρκυρα μέχρι τα γεγονότα στην Επίδαμνο ακολουθούσε **ουδέτερη πολιτική στάση**, αποφεύγοντας την ένταξη σε συμμαχίες. Όταν όμως αναγκάστηκαν να συγκρουστούν με την Κόρινθο για το ζήτημα της Επιδαμνου, ζήτησαν τη βοήθεια της Αθήνας και την ένταξη στην Αθηναϊκή συμμαχία. Οι Αθηναίοι όμως δεν δέχτηκαν το αίτημά τους (γιατί δεν ήθελαν να παραβιάσουν τις τριακονταετείς σπονδές του 445π.Χ. με τους Σπαρτιάτες) και έκαναν μόνο αμυντική συμμαχία (επιμαχία). **Η έκρηξη όμως του Πελοποννησιακού πολέμου κάνει τους Αθηναίους πρόθυμους να εντάξουν την Κέρκυρα στην Αθηναϊκή συμμαχία** για να διασφαλίσουν τα συμφέροντά τους στην περιοχή. (Η Κέρκυρα είχε θέση κλειδί για την επικοινωνία και το εμπόριο με τη Δύση).

Η ταυτόχρονη άφιξη της Αθηναϊκής και της Κορινθιακής πρεσβείας στην Κέρκυρα δημιούργησε πολιτικό αδιέξοδο. Το συμβιβαστικό ψήφισμα των Κερκυραίων δείχνει φιλική προς τους Κορινθίους διάθεση και είναι το πρώτο **αποτέλεσμα της δράσης των απελευθερωμένων αιχμαλώτων ολιγαρχικών**.

Μετά το ψήφισμα αυτό υποβάλλονται μηνύσεις και αντιμηνύσεις μεταξύ ολιγαρχικών και δημοκρατικών. Ο αρχηγός των δημοκρατικών στην Κέρκυρα, ο **Πειθίας**, ο οποίος εκτελούσε εθελοντικά και **χρέη πρόξενου της Αθήνας στην Κέρκυρα**, κατηγορείται από τους ολιγαρχικούς ότι προσπαθεί να υποδουλώσει την Κέρκυρα στους Αθηναίους, αλλά στο δικαστήριο αθωώνεται. Μετά την αθώωσή του, θέλοντας να εκδικηθεί τους ολιγαρχικούς, μηνύει με τη σειρά του τους ολιγαρχικούς για **ιεροσυλία**. Οι ολιγαρχικοί καταδικάστηκαν και υποχρεώθηκαν να πληρώσουν μεγάλο πρόστιμο. Οι καταδικασμένοι **ολιγαρχικοί καταφεύγουν ως ικέτες στα ιερά** γιατί δεν μπορούσαν να πληρώσουν το πρόστιμο. Ζητούν να το πληρώσουν σε δόσεις σε τακτά χρονικά διαστήματα και όχι αμέσως, όπως όριζε ο νόμος. Ο Πειθίας, ο οποίος ήταν και **βουλευτής**, πείθει τη Βουλή να απορρίψει το αίτημα των ολιγαρχικών. Οι **ολιγαρχικοί** λοιπόν, επειδή δεν μπορούσαν να πληρώσουν το πρόστιμο αλλά και επειδή φοβούνταν ότι η Κέρκυρα θα προσχωρήσει στην Αθηναϊκή συμμαχία, αποφάσισαν να **κάνουν πραξικόπημα**. Οργάνωσαν συνωμοσία, πήραν μαχαίρια και εισέβαλαν στη Βουλή όπου **σκότωσαν τον Πειθία και άλλους 60 βουλευτές και απλούς πολίτες της δημοκρατικής παράταξης**. Οι υπόλοιποι δημοκρατικοί τρομοκρατημένοι κατέφυγαν στο Αθηναϊκό πλοίο που είχε έρθει με τους πρέσβεις από την Αθήνα και δεν είχε φύγει ακόμη.